

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci **žalobcov: 1/ M. B.**, bytom N., **2/ F. B.**, bytom N., **3/ A. B.**, bytom N., **4/ J. B.**, bytom N. **5/ H. P.**, bytom I., **6/ A. B.**, bytom N., **7/ P. B.**, bytom N., **8/ J. H.**, bytom N., **9/ L. H.**, bytom N., **10/ H. T.**, bytom H., **11/ R. H.**, bytom B., ČR, **12/ O. H.**, bytom L., **13/ M. H.**, bytom L., **14/ A. S.**, bytom S., **15/ D. H.**, bytom L., **16/ A. H.**, bytom N., ČR, proti **žalovanému: I. B.**, bytom N., v dovolacom konaní zastúpeného Mgr. E. S., advokátka, N., **o určenie, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností** vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 6C/132/1999 o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. septembra 2008 sp.zn. 9 Co/163/2007, 9Co/164/2007,9Co/165/2007,9Co/166/2007 a o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. februára 2007 sp.zn. 6Co/294/2006 a 6Co/295/2006 takto

r o z h o d o l

Dovolania žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2008 sp.zn. 9 Co/163/2007, 9Co/164/2007,9Co/165/2007,9Co/166/2007 **o d m i e t a .**

Konanie o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. februára 2007 sp zn. 6Co 294/2006 a 6Co/295/2006 **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno rozsudkom zo dňa 10. januára 2006 č. k. 6C 132/1999-540 v spojení s opravným uznesením zo dňa 12. júla 2006 č. k. 6C 132/1999 -553 a doplňujúcimi rozsudkami zo dňa 19. septembra 2006 č. k. 6C 132/99-565 a zo dňa 5. júna 2007 č. k. 6C

identifikovaná ako parcela č. X a parcela č. X vedená na LV č. X v dôsledku späťvzatia tejto časti žaloby podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešným žalobcom priznal ich náhradu spolu vo výške 32.564,-Sk, ktorá im vznikla právnym zastúpením za jeden úkon právnej pomoci podľa § 14a ods.1 vyhlášky č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (účasť na pojednávaní dňa 19.9.2006) á 32.400,-Sk + režijný paušál 1 x 164,-Sk. Uvedenú sumu uložil zaplatiť žalovanému k rukám právnej zástupkyne žalobcov, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre ako súd odvolací viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 písm. e) OSP) a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením a dvomi dopĺňajúcimi rozsudkami podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ods.3).

Základným dôvodom, pre ktorý musel odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s jeho opravným uznesením a dopĺňacími rozsudkami v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa odvolací súd videl v tom, že rozsudok je nepreskúmateľný, chaotický a nezrozumiteľný, pretože v súdnej veci vo výroku prvého rozsudku sú chyby opravené opravným uznesením a prvý rozsudok je dopĺňaný ďalšími dvomi rozsudkami.

Týmto postupom súdu prvého stupňa sa stalo konečné rozhodnutie súdu nejasné a nepreskúmateľné pre zmätočnosť a účastníci konania takémuto rozhodnutiu ani nemôžu porozumieť. Súd prvého stupňa určil neexistenciu vlastníckeho práva žalovaného k nehnuteľnostiam. nachádzajúcim sa katastrálnom území N., vedené v katastri nehnuteľností Správy katastra Komárno na LV č. X. v podiele $\frac{1}{2}$ parcely č. X . - orná pôda o výmere X m², parcely č. X - orná pôda o výmere X m², hoci predmetné nehnuteľnosti nie sú zapísané na LV č. X, ale na LV č. X, na LV č. X ako súd určil nie sú zapísané parc. č. X- orná pôda o výmere X m², parc. č. X orná pôda o výmere X m², parcela č. X orná pôda o výmere X m² a parcela č. X orná pôda o výmere X m², ale všetky tieto parcely sú zapísané na LV č. X. Okrem týchto pochybení súd prvého stupňa uviedol nesprávnu výmeru u dvoch parciel zapísaných na LV č. X, a to parc. č. X o výmere X m², hoci táto parcela má výmeru X m² a parcela č. X nemá výmeru X m², ale X m². Skonštatoval, že pre uvedené skutočnosti je rozsudok nevykonateľný, zmätočný a vlastne súd ani nerozhodol o celom predmete konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Vytýkal, že napadnuté uznesenie nespĺňa formálne náležitosti. Zdôraznil, že ak odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nerozhodol o celej veci mal napadnutý rozsudok spolu s dopĺňajúcimi rozsudkami zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podotkol, že dopĺňajúcim rozsudkom nemožno odstraňovať vady konania ani sporný okruh účastníkov. Uviedol, že postupom krajského súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť pred súdom, pretože neprebehlo konanie o zmenenom návrhu – petite. V dovolaní tiež namietal, existenciu inej vady konania, ktorú však bližšie nešpecifikoval a nesprávne právne posúdenie veci.

Žalobcovia sa k dovolaniu nevyjadrili.

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 ods.1) O.s.p. Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c). podľa ods. 2) dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné

(nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolanie žalobcu by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné. Prípustnosť dovolania v zmysle tohto ustanovenia však nezakladá samo tvrdenie dovolateľa o existencii procesnej vady tejto povahy, ale iba zistenie, že v konaní skutočne k predmetnej vade došlo.

Žiadnu z uvedených väd dovolací súd v rámci prieskumu nezistil. Námietky dovolateľa boli v postate zohľadnené už v rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorý vyhovel jeho odvolaniu a v zmysle odvolacieho návrhu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s dopĺňajúcimi rozsudkami zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnúť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné. Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Obdobne tieto závery platia i pre nesprávne právne posúdenie vecí (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd právnym posúdením vecí neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (por. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001, sp. zn. 2 Cdo 50/2002). Právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (por. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pretože (ani prípadným) nesprávnym právnym posúdením vecí súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (por. napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005, sp. zn. 4 Cdo 165/2003). I keby podľa názoru dovolateľa (vychádzajúc z obsahu dovolania – por. ustanovenie § 41 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený) išlo o nesprávne právne posúdenie vecí (dovolací súd z tohto aspektu vec neposudzoval), táto skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil správny právny predpis a či ho správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo

procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie žalovaného nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietaných väd konania v zmysle § 237 písm. b, f/ O.s.p. dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Dňa 31 mája 2007 podal na Krajskom súde v Nitre žalovaný dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. februára 2007 sp.zn. 6 Co 294/2006 a 6Co/295/2006 o vrátení veci Okresnému súdu Komárno ako predčasne predloženého.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu je spôsobilým predmetom tohto opravného prostriedku. Dospel pritom k záveru, že vo veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto treba konanie o dovolaní navrhovateľa zastaviť.

Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako procesný právny úkon účastníka, ktorým (po splnení zákonom stanovených podmienok) môže dosiahnuť jednak preskúmanie napadnutého právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu, jednak jeho zrušenie, a tiež opätovné prejednanie veci súdom prvého alebo druhého stupňa. Jednu zo zásadných podmienok prípustnosti dovolania určuje Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 236 ods. 1, podľa ktorého dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Skutočnosť, že dovolaním napadnuté rozhodnutie vydal krajský súd ešte neznamená, že tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. V občianskom súdnom konaní totiž krajský súd môže rozhodovať nielen ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ale aj ako súd prvého stupňa (napr. § 9 ods. 2 O.s.p.) a tiež ako súd nadriadený okresnému súdu (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, ktorým ako súd nadriadený Okresnému súdu Komárno rozhodol o vrátení veci Okresnému súdu Komárno ako predčasne predloženej. Rozhodovanie krajského súdu o vrátení veci podriadenému okresnému súdu (§ 14 a nasl. O.s.p.) nemožno v žiadnom prípade stotožňovať s rozhodovaním krajského súdu ako súdu odvolacieho (§ 10 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 201 a nasl. O.s.p.). Predpokladom postupu podľa citovaného zákonného ustanovenia je existencia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté v inštančnom konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v rámci prípustných riadnych opravných prostriedkov, prípustnosť (určenie, ktorý súd je nadriadený) nevyplýva z inštančného postupu, ale z organizačných vzťahov vo vnútri sústavy súdov na základe splnomocnenia daného ustanovením § 16 ods. 1 O.s.p. a osobitným zákonom o organizácii súdov (zákon č. 757/2004 Z.z.).

Rozhodnutie krajského súdu o vrátení veci okresnému súdu je rozhodnutím vneseným mimo rámec inštančného postupu, kedy krajský súd nerozhoduje ani ako súd prvého stupňa ani ako súd druhého stupňa. Proti takémuto rozhodnutiu nie sú potom zákonom pripustené žiadne opravné prostriedky, preto tu neexistuje ani žiaden funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto neprípustnom opravnom prostriedku rozhodnúť.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci patrí, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania; preto muselo byť konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. a § 243c O.s.p. zastavené. O trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Hrčková Marta